

най просто то растение, най ничтожно то животно, тя нѣма тая сила. Стойкостьта на начала та, кои гы образув*тъ е толкози голѣма, що то никъкво искуство не е въ силѣ да измѣни първоначални имъ видъ.

Пека ся вѣриемъ пакъ къмъ предметъ тъ си—
къмъ вѣглеродъ тъ.

Вѣгленъ тъ, който на сѣкыго е добрѣ познатъ, е нищо друго освѣнь вѣглеродъ. Дървеный, костяный, камънныи вѣгленъ, димъ тъ на лампата и пещьта, сичко това е вѣглеродъ, съ малко смяса отъ вѣнкашны вещества. Отъ тука вече може да ся заключи, че вѣглеродъ тъ ся получва повече то изъ царството на растенията и царството на животны тѣ; и кой знае да ли той е сѫществувалъ преди сътворението на растителный и животный миръ; по крайнѣи мѣрѣ сиво-жълтий и камънныи вѣгленъ е нищо друго, освѣнь остатъци отъ допотопни расгения.

Впрочемъ, въ природѣ тѣ сѫществуватъ два вида чистъ вѣглеродъ въ които неможе да ся намѣзи ни най малки дира за това, че тѣ никога състапали изъ живѣ тѣ природѣ; тѣзы два вида сѫ: *графитъ и елмазъ*.

Навѣроно мнозина знаятъ и единий тѣ и други тѣ. Кой непознава графитъ тѣ, кой то прилича на металъ и е извѣстенъ въ общежитие то по това, че отъ него правятъ моливы тѣ (карандашъ, плумбъ), кои мнозина гы наричаютъ *свинцовы моливы*. И наистена, графитъ тѣ споредъ вѣнкашныи си видъ, прилича на свинецъ. А пѣкъ елмазъ тѣ, какъ то е знайно, служи за блъскаво укражение на богаты тѣ, особено за жены тѣ, на които много паки даже и на умъ имъ не иде, че това укражение, въ сѫщностъ николко не различа отъ обикновенныи вѣгленъ.